

КНИЖКА ВТОРА

1923—1924

ГОДИНА ДЕВЕТА

Квен

РОСИ, РОСИ РОСИЦА.

Роси, роси росица,
 Да потече водица —
 Мама да ме мие,
 Баба да ме трие,
 Да ми порасте косата
 Дълга до земята.

Вали, вали дъждъ,
 Да поникне ръжъ,
 Жито да береме,
 Пита да ядеме,
 Да порасна тъй голъма,
 Колкото е мама.

Свѣти, свѣти, звездице,
 Моя свѣтла сестрице,
 Гледай ме въ лицето
 День и нощъ, додето
 Станатъ моитѣ очички
 Като две звѣздички.

Дорѣ Габе-Пенева.